

LA PORTA MÀGICA

Un dia d'estiu, en un bosc ple de secrets, quatre amics d'Igualada que es deien Santiago, Alonso, Albert i Marc estaven passejant amb les seves bicicletes. Tots quatre eren molt bons amics i també anaven a la mateixa classe; sempre organitzaven noves aventures per estar junts.

Aquella tarda, quan ja feia una bona estona que anaven amb les bicicletes, van decidir fer una parada per berenar un bon pa amb xocolata que la mare d'en Santiago els havia preparat. Treballava en un forn de pa i sempre els preparava coses molt delicioses. El que més els agradava era el pastís de xocolata, però aquella tarda era impossible portar-ne un amb les bicicletes.

De sobte, just al seu costat, van veure una porta estranya, semblava màgica. Abans d'obrir-la, la van mirar molt detalladament fins que van decidir entrar-hi. Es van quedar ben sorpresos: hi havia un jardí ple de caramels de tota mena i colors, arbres de xocolata, núvols de cotó de sucre, etc. Però no era un jardí qualsevol, amagava un gran secret: tots els caramels tenien una poció màgica que, evidentment, els nens desconeixien.

Amb moltes ganes de dolç, els quatre amics van començar a menjar caramels. Els qui en menjaven es tornaven molt petits i, per tornar a la seva mida normal, necessitaven un fong màgic de color vermell amb taques blanques que havien de trobar al bosc.

Els quatre amics van intentar sortir per la porta màgica, però no podien, havien de superar tres proves. La primera era trobar el "conill de xocolata", que era qui tenia un codi secret per poder obrir la porta.

En la segona prova, van aparèixer uns núvols de cotó de sucre a terra que van haver de saltar per arribar al final del camí i trobar el conill de xocolata.

La tercera i última prova era la més difícil: havien d'enfrontar-se al llop de xocolata, un animal ràpid i ferotge que guardava la clau per sortir al bosc. Així que van decidir preparar-se unes espases fetes amb caramels, ja que, per la seva mida petita, s'haurien de defensar del llop. Finalment, van vèncer el llop i van aconseguir la clau de la porta per poder sortir d'aquell lloc.

Quan ja estaven contents per poder sortir, va passar una cosa... es van perdre! No s'ho podien creure. Ara que ja tenien tot el que necessitaven, no podien sortir. Necessitaven saber on estaven, perquè, si no, es quedarien atrapats al jardí dels caramels per sempre. Els seus pares ja devien estar preocupats per ells; segur que al bosc ja començava a fer-se de nit. Però, de sobte, va aparèixer el conill de xocolata i van decidir seguir-lo, potser ell els portaria a la porta màgica i podrien sortir d'aquell jardí.

Finalment, van trobar la sortida. S'havien oblidat de la seva mida minúscula, ara el bosc els resultava immens. Havien de trobar el fong màgic per poder tornar a la seva mida original. Es van enfilegar fins a la part més alta d'un arbre per veure si veien alguna cosa vermella amb taques blanques. Al costat del riu van veure un grup de fongs vermells. Hi van anar tan de pressa com van poder i se'ls van menjar, eren dolços com la mel.

Gràcies a això, van aconseguir tornar a la seva mida normal, tornaven a ser nens! Van agafar les seves bicicletes i van tornar cap a casa.

Aquella gran aventura els havia fet més amics que mai, i van aprendre que junts podien superar qualsevol repte.